

Коли я був маленьким, то мріяв стати космонавтом. Ви скажете, що майже всі діти тоді про це мріяли, але я не просто мріяв — я тренувався і готувався до цього.

Я довго стояв на голові, їв із тюбиків зубну пасту (всі космонавти їдять із тюбиків) і вивчив назви та місця розташування на небі декількох сузір'їв. Загалом, готувався серйозно...

А одного разу по телевізору показали, як космонавтів тренують у центрифузі. Під враженням від побаченого я пішов у двір та цілу годину катався на гойдалках. Потім до мене підійшов сусідський хлопчик (десь на два роки старший за мене) і, дізнавшись, у чому справа, запропонував більш просунуту програму тренувань.

Ми пішли в сусідній двір на дитячий майданчик. Там була карусель із величезним кермом посередині, навколо якого крутилися чотири лавки.

Спочатку ми крутилися удвох. Потім він встав і почав мене розкручувати.

Після того підійшов його друг, і вони стали крутити мене разом.

Далі підійшов якийсь дядечко і, дізнавшись, чим ми зайняті, кілька разів так крутнув карусель, що мене тут таки знудило прямо на хлопчаків і дядечка.

Коли карусель зупинилася, я насилу з неї зліз. Нудило ще довго.

Досі я оминаю каруселі, але космонавтом стати мрію, як і раніше.

